

ת"פ 2308/12/15 - מדינת ישראל נגד לואי אבו עיש,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 2308-12-15 מדינת ישראל נ' אבו עיש

בפני כב' השופט עמית כהן
המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז דרום - פלילי

נגד

הנאשם:

1 לואי אבו עיש,

ע"י ב"כ עו"ד שלום בן שבת

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות- לפי סעיף **338(א)(1)** לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"); הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו - לפי סעיף **275** לחוק; נהיגה ללא רישיון- לפי סעיף **10(א)** לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**").
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בתאריך 26/11/15 סמוך לשעה 09:10, הנאשם, כשבאותה עת לא היה ברשותו רישיון נהיגה תקף, נהג ברכב מסוג "הונדה אקורד" (להלן: "**הרכב**"), ברחוב "עומר אלמוכתאר" שהוא הכביש הראשי בעיר רהט. באותה העת הבחינו בנאשם השוטרים (להלן: "**השוטרים**"), שנסעו ברכב משטרה מוסווה (להלן: "**הרכב המשטרה**"). הנאשם עורר את חשדם של השוטרים ולכן הם החלו בנסיעה בעקבות הנאשם. הנאשם האיצ את מהירות הנסיעה והתנהל מרדף במהלכו כרוזו השוטרים באמצעות מערכת הכריזה המשטרתית והפעילו את מערכת הסירנה. במהלך המרדף, הנאשם נסע במהירות גבוהה ופרועה, עקף כלי רכב בפראות, באופן שגרם לנהגי הרכבים לסטות לשולי הכביש; עקף רכב מצד ימין, תוך שהוא עולה על המדרכה במהלך העקיפה, ונהג הרכב עצר; עקף רכב נוסף מצד ימין, באופן שסיכן את נהג הרכב; עבר בין שני רכבים שנסעו במקביל לפניו, ונהג הרכב הימני סטה ימינה לכיוון המדרכה והשני עצר; עקף רכב, אשר נהגו סטה לצידו הדרך בעקבות נהיגתו של הנאשם; נסע בכביש דו סטרי עם נתיב אחד לכל כיוון, כאשר בנתיב בו נסע חנתה משאית, עקף אותה משמאל, ורכב שבא מולו נאלץ לסטות שמאלה ולבלום; הנאשם המשיך בהימלטותו, כשכל העת השוטרים דולקים אחריו, ונכנס לרחוב ללא מוצא. כשהגיע לסוף הרחוב, עצר הנאשם את הרכב, נמלט ממנו רגלית, ולאחר מרדף רגלי נעצר.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, על פיו תוקן כתב האישום לנוסח ה"ל, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית. בטרם טענו הצדדים לעונש, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

הראיות לעונש

4. **המאשימה** הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, גיליון הרישום התעבורתי של הנאשם, וגזר דין בת"פ 47840-03-11, במסגרתו הורשע הנאשם, אולם אינו מדווח ברישום הפלילי. מעיון בגיליון הרישום הפלילי עולה, כי בתאריך 17/7/12 הורשע הנאשם בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והסעת שב"ח, ונדון ל- 28 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים (ת"פ 47840-03-11). בתאריך 14/10/12 הורשע הנאשם בעבירות של הסעת שב"ח והפרת הוראה חוקית ונדון ל- 5 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה (ת"פ 59233-11-10). בנוסף, לחובת הנאשם 17 הרשעות קודמות בתחום התעבורה.

מטעם **ההגנה** לא הוגשו ראיות לעונש.

עמדת שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 28, נשוי ואב לארבעה ילדים, עצור במסגרת התיק הנוכחי מזה כחמישה חודשים. עובר למעצרו התגורר עם משפחתו ברהט ועבד בחנויות בגדים של בני משפחתו. לדבריו, סיים 12 שנות לימוד. אביו נפטר לפני כ- 13 שנים.

שירות המבחן נעזר במידע קודם הקיים אצלו אודות הנאשם משנים 2011 עד 2015, על רקע הרשעתו בת"פ 59233-11-10 (ככל הנראה שירות המבחן לא היה מודע להרשעתו בת"פ 47840-03-11). לאחר שחרורו היה בקשר טיפולי עם רשות שיקום האסיר ברהט. מדיווח של הרשות לשיקום האסיר עולה, כי לאחר שחרורו ועד לסוף שנת 2014 היה בתכנית שיקום. הנאשם היה בקשר קבוע עם המרכז והשתתף בשיחות פרטניות. עם זאת, התרשמות גורמי הטיפול הייתה, כי למרות המוטיבציה הגדולה לשינוי, לנאשם עדין חשיבה פונקציונאלית באופן קבלת החלטות בשעת לחץ ומשבר וכי נושא התעבורה מהווה סיכון עבורו. הנאשם שולב גם בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן.

ביחס לעבירה הנידונה- הנאשם מודה בביצועה. לדבריו, נהג ברכב על מנת לסייע בעסק המשפחתי ולעבוד, חרף ידיעתו שאין ברשותו רישיון נהיגה. כאשר הבחין בכוחות המשטרה, נבהל וניסה להימלט. לדבריו, הוא מצטער על התנהגותו אך פעל לאור חששותיו מכוחות המשטרה לאור ניסיונות עבר מולם. להערכת שירות המבחן, ניכר שהנאשם נוטה להטיל את האחריות למעשיו על רגע המצוקה הכלכלית שחוה ונטה להמעיט בחומרת מעשיו, תוך שהוא מתקשה להתייחס באופן מעמיק לפוטנציאל הסיכון שנשקף מהתנהגותו.

6. שירות המבחן לקח בחשבון את **גורמי הסיכון**- מוטיבציה לניהול אורח חיים נורמטיבי, שאיפות להתקדם בחייו מבחינת לימודים ותעסוקה ודאגה ומחויבות לבני משפחתו. עוד התרשם שירות המבחן כי ייתכן והעמדה החריגה שלו לבני משפחתו, אשר אינם מעורבים בפלילים, יש בה למנוע התדרדרות נוספת לפלילים. למול זאת, לקח שירות המבחן בחשבון את **גורמי הסיכון**- תחושת קורבנות והיכולת המוגבלת שלו להכיר בחלקיו הבעייתיים ובהתנהלות השולית, נטייתו להשליך אחריות לגורמים חיצוניים, עברו הפלילי, מספרן הרב של עבירות התעבורה והערכה כי הליכים משפטיים קודמים לא היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות. מרכיבים אלו, לדעת שירות המבחן, מעידים על רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.

7. לסיכום, שירות המבחן סבור כי יש צורך בענישה מוחשית והרתעתית בדמות עונש מאסר בפועל.

טענות הצדדים לעונש

8. **המאשימה** עתרה להשית על הנאשם עונשים של מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי. באת כוח המאשימה הפנתה בטיעוניה לחומרת המעשים בהם הודה הנאשם. הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם הינם פגיעה ברכושו, בטחונו ושלמות גופו של הציבור ושל שוטרים המבצעים עבודתם נאמנה. הנאשם נהג באופן רשלני ופזיז, נמלט מהשוטרים שהורו לו לעצור והתנהל מרדף רגלי עד שנעצר. יתרה מכך, הנאשם ביצע את המעשים הנ"ל כשאין ברשותו, ומעולם לא היה לו רישיון נהיגה.

באת כוח המאשימה טענה, כי על פי מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, נע מתחם העונש ההולם בין 18 חודשי מאסר ל- 3 שנות מאסר בפועל, ועתרה לקבוע את העונש ברף העליון של המתחם, בשים לב לעברו הפלילי; הנזק הרב שעלול היה להיגרם ממעשיו, המטה את הכף לטובת אינטרס ההלימה, הגמול וההרתעה; ותסקיר שירות המבחן הממליץ על ענישה מוחשית. המאשימה הפנתה לאסופת פסיקה לתמיכה בטיעוניה (ע"פ 8116/10, ע"פ 10476/09, ע"פ 3802/10, ע"פ 5691/09, רע"פ 8013/13, עפ"ת 19171-02-13).

9. **בא כוח הנאשם** מנגד טען, כי המעשים בהם הורשע הנאשם נמצאים ברף הנמוך של העבירה וכי עסקינן בעבירות מסוג עוון, שבמהותן מוגשות, דרך כלל, לבית המשפט השלום. תחילתה של העבירה ארעה באופן ספונטני ללא תכנון מראש ובסופו של יום לא נגרם כל נזק לגוף או לרכוש. הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה - בעת חקירתו במשטרה והביע צער וחרטה. בהמשך הודה הנאשם במסגרת כתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם נשוי ואב לארבעה ילדים, כאשר ילדו הרביעי נולד בהיותו עצור. התרשמות השירות בתסקיר, כי הנאשם מגלה רצון ומוטיבציה לנהל אורח חיים נורמטיבי, וכי במסגרת תיק אחר שיתף פעולה עם הגורמים הטיפוליים. עבירות אותן ביצע הנאשם הן על רקע מצוקה כלכלית ויש לתת לכך משקל בעת גזירת העונש. לעניין זה הפנה הסנגור לע"פ 9094/12 **איתן טספאי נ' מדינת ישראל**. אשר לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, נטען כי מדובר במקרים חמורים מהמקרה דנן, ועל כן יש לאבחן ביניהם. הסנגור הפנה לאסופת פסיקה לתמיכה בטיעונו, שם נקבע מתחם ענישה הנע בין עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לבין מאסר בפועל של מספר חודשים [ת"פ 3994-10-13, 25268-11-14, 37546-04-15].

10. **הנאשם** במסגרת המילה האחרונה הביע צער וחרטה וביקש שבית המשפט ייתן לו הזדמנות נוספת.

דין

מתחם העונש ההולם

11. הנאשם הורשע בעבירות חמורות, שיצרו סכנה לשלום הציבור וביטחונו. הנאשם, שאין ברשותו רישיון נהיגה תקף, נהג ברכב, וכששוטרים הורו לו לעצור, הוא ברח מהמשטרה כאשר הוא נוהג במהירות; בפזיזות; ברשלנות; בצורה מסוכנת, באופן שגרם לנהגי רכב אחרים לסטות לשולי הכביש או לבלום את רכבם ואשר הייתה עלולה לגרום לנזקים, הן בגוף והן ברכוש; ולאחר שנאלץ לעצור, נמלט רגלית ורק לאחר מרדף רגלי נעצר על ידי השוטרים. עם זאת, ומבלי להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, הבאתי בחשבון כי בסופו של דבר, לא נגרמה תאונה, לא נגרם נזק ממשי ולא היו מעורבים הולכי רגל. עוד יש להביא בחשבון כי הנהיגה הפזיזה והרשלנית לא נעשתה אגב ביצוע עבירה פלילית אחרת וללא תכנון מוקדם.

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות הם ביטחון ושלוש הציבור וציבור משתמשי הדרך, ושלטון החוק והסדר הציבורי. מידת הפגיעה בערכים היא בינונית.

12. מדיניות הענישה

בית המשפט העליון עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על החומרה הגלומה בעבירות אותן עבר הנאשם, וכנגזרת מכך על הענישה המשמעותית והמרתיעה שיש להשית. ראה לדוגמה, דבריו של בית המשפט העליון, אשר נאמרו אומנם בהתייחס לעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, אולם מתאימים, בשינויים המחויבים, גם לענייננו:

ע"פ 10149/08 מדינת ישראל נגד גוואד מוסלאן (24.3.09):

"בפסיקה מקיפה ועקבית, שב וחזר בית משפט זה על הצורך לנקוט מדיניות ענישה מחמירה במיוחד ביחס לעבירות שעניינן נהיגה פרועה ונטולת-רסן בכבישי הארץ, המתבצעות תוך סיכון ממשי של חיי אדם- הן של נהגים אחרים בכביש, הן של הולכי רגל, והן של גורמי אכיפת החוק- הנעשית תוך התעלמות מכללי החוק והבטיחות, ומהוראות וציוויי הגורמים המופקדים על אכיפתם. תכליתה של מדיניות ענישה זו לבטא מסר של גמול והרתעה לעבריינים המתפרעים בנהיגה בכבישי הארץ, מסכנים חיי אדם, ונמלטים מגורמי אכיפת החוק אגב סיכונם הם, ולהרתיע עבריינים פוטנציאליים מהתנהגות עבריינית דומה, תוך הבלטת המחיר העונשי שעל העברין לשלם על סיכון חיי אדם הנגרם מהתנהגותו, ועל פגיעתו הקשה בגורמים המופקדים על אכיפת החוק... מדיניות ענישה מחמירה זו יושמה בפועל גם ... במקרים בהם לא נילוו לעבירות סיכון חיי אדם עבירות נוספות, וגם כאשר תוצאתה של נהיגה פרועה אגב הימלטות מאנשי המשטרה נסתיימה בדרך נס ללא פגע".

ע"פ 965/10 חאלד אגא נגד מדינת ישראל (28.7.10):

"...המעשים המיוחסים למערער הם חמורים ביותר, ומבטאים זלזול בחוק ובזולת, ובית משפט זה חזר והדגיש כי התנהגות שכזו צריכה לגרור ענישה משמעותית ומרתיעה ביותר מאחורי סורג ובריח. המערער בחוצפה ובעזות מצח ברח מנציגי החוק, תוך סיכון של עוברי דרך וסיכון עצמי רב, כפי שאכן אירע במקרה הנדון. התופעה של סירוב נהגים לציית להוראות שוטרים, ובריחה מאנשי החוק תוך כדי נסיעה פרועה ומסוכנת ברכב, קיבלה בשנים האחרונות מימדים מדאיגים, על כן בתי המשפט צריכים להכביד את ידיהם ולהציב בפני עבריינים אלו קיר ברזל בדמות אפס סובלנות. לא ניתן לתופעה חמורה ומסוכנת זו להמשיך ולהתפשט והמסר חייב להיות חד וברור- מי שיבצע מעשים מעין אלו יורחק מן החברה לזמן ממושך. התפרעות בכבישים וזלזול מנציגי החוק לא תעבור בשתיקה. מערכת אכיפת החוק החל מן המשטרה וכלה בבתי המשפט לא תעמוד מנגד. העבריינים ישלמו מחיר כבד על מעשיהם למען יראו וייראו..."

13. פסיקה נוהגת

סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בהתייחס לעבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבות הדומות לענייננו, מלמדת על ענישה של מאסר בפועל:

רע"פ 1454/14 ראדי אבו סנד נגד מדינת ישראל (26.2.14): המערער הורשע בבית משפט השלום בעבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו. המערער לא ציית להוראות שוטרים לעצור והמשיך בנהיגה מהירה, שאילצה את אחד השוטרים לקפוץ לשוליים ולאחר מכן התפתח מרדף כשהמערער בורח בנהיגה מהירה, זגזג בין רכבים וגרם להם לזוז לשוליים, עד שעצר. בית משפט השלום קבע שהמתחם הוא בין מאסר קצר למאסר בן שנה

והסתפק בתקופה המעצר ועונשים נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל, ונקבע שמתחם הענישה הראוי הוא בין 3 חודשי מאסר בפועל ל- 24 חודשי מאסר ועל המערער נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 5714/13 תמיר חמד נגד מדינת ישראל (28.10.13): הנאשם הורשע בבית המשפט לתעבורה בעבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה, שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח, ונהיגה בזמן פסילה. הנאשם נסע בפארק אליו אסורה כניסת רכבים, בצורה פרועה תוך שהוא עולה על מדרכות. משהשוטרים הורו לו לעצור, האיץ את מהירות נסיעתו ודהר אל עבר השוטרים, אשר נאלצו לסטות לצד הדרך על מנת שלא להיפגע. בית המשפט לתעבורה גזר על הנאשם 24 חודשי מאסר ועונשים נוספים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בכל הקשור לעונש המאסר. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ע"פ 3802/10 ליאור אלון נגד מדינת ישראל (26.10.10): המערער הורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות ורשלנית, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ומסירת ידיעה כוזבת. הנאשם תוך כדי הימלטות מניידת משטרתית נסע בניגוד לכיוון התנועה, עלה על אי תנועה, חצה צומת באור אדום. בהמשך, התקשר הנאשם למשטרה ולחברת איתורן וטען שרכבו נגנב. בית המשפט גזר על הנאשם עונש מאסר בן 30 חודשים ועונשים נוספים. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ע"פ 10476/09 יוסף אבו סביח נגד מדינת ישראל (6.10.10): הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. הנאשם, שמעולם לא היה ברשותו רישיון נהיגה, ברח משוטרי שהורה לו לעצור בנסיעה מהירה כשהוא חוצה צומת באור אדום, נוסע במקום בו הכניסה אסורה, ומאלץ כלי רכב שנסעו בקרבתו לסטות ממסלולם ולבלום. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם עונש מאסר בן 24 חודשים ועונשים נוספים. בית המשפט העליון במסגרת הערעור, הפחית את עונש המאסר בפועל, בהסכמה, כך שיעמוד על 18 חודשי מאסר.

ע"פ 8703/08 חליל אבו מוסא נגד מדינת ישראל (22.10.08): הנאשם הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון. הנאשם ברח משוטרים כשבמהלך המרדף הוא הסיט את רכבו לעבר ניידת משטרה ונגח בה. על הנאשם נגזר עונש מאסר בן 18 חודשים בפועל ועונשים נוספים. ערעור על גזר הדין נדחה.

ת"פ (מחוזי נצרת) 36491-09-12 מדינת ישראל נגד עומר הייב (3.3.13): הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, אי מתן זכות קדימה. הנאשם ברח משוטרים בנהיגה מהירה, ביצע פניית פרסה מסוכנת, עלה על מדרכה, ביצע פניה ללא מתן זכות קדימה וגרם לרכב אחר לבלום, גרם לשתי נשים שהיו במעבר חציה לקפוץ חזרה למדרכה וביצע עקיפה אסורה על קו לבן. בהמשך נטש את הרכב והיה דרוש חקירה למשך שבועיים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 7 עד 20 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש מאסר בן 18 חודשים ועונשים נוספים. לא הוגש ערעור.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 13294-05-13 מדינת ישראל נגד ג'אמל טראבין (7.7.14): הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה פזיזה ורשלנית, בכך שבעת שדלקה אחריו ניידת משטרתית, החל הנאשם בנהיגה מהירה מבלי לתת זכות קדימה לכלי רכב, ביצע עקיפות מסוכנות, נסע בניגוד לכיוון התנועה וגרם לרכבים אחרים לבלום בפתאומיות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 6 חודשים בעבודות שירות ועד 12 חודשים, וגזר על הנאשם, עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות. לא הוגש ערעור.

14. בנסיבות תיק זה, אני סבור שמתחם הענישה ההולם עומד על 6 עד 18 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

15. לא מצאתי לחרוג לקולא או לחומרה ממתחם הענישה.

בעניינינו, בקביעת עונשו של הנאשם, **לחומרה** התחשבתי בעברו הפלילי של הנאשם - לחובתו שתי הרשעות קודמות, שתיהן משנת 2012, ת"פ 59233-11-10 בו נגזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים ומאסר מותנה, ות"פ 47840-03-11 בו נגזר על הנאשם מאסר בפועל של 28 חודשים ועונשי מאסר מותנים, בין השאר בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. הרשעותיו וריצוי עונשי מאסר, אחד מהם ממושך, לא הרתיעו מלחזור ולבצע העבירות בהן הורשע בתיק זה. במעשיו יש כדי ללמד על זלזול והעדר מורא מן החוק. עוד הבאתי בחשבון את המלצת שירות המבחן.

לקולא, הבאתי בחשבון העובדה כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה והודה בטרם שמיעת ראיות. עוד שקלתי את מצבו המשפחתי - נשוי ואב לארבעה ילדים, וזאת שהוא נושא בנטל פרנסת המשפחה.

בשקלול השיקולים אשר פורטו לעיל, הגעתי לכלל מסקנה שיש להשית על הנאשם מאסר ארוך במעט ממחצית המתחם.

16. אשר על כן הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 13 חודשים, בניכוי תקופת מעצרו, מיום 26.11.15.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר, שלא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה או עבירה מסוג פשע, שתתבצע באמצעות רכב.
- ג. פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים מיום שחררו ממאסר.
- ד. בנסיבות העניין בהביאי בחשבון את משך המאסר, אני נמנע מהטלת קנס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשע"ו, 04 מאי 2016, במעמד הצדדים.

עמית כהן, שופט